

Noty o autorach

Karol Alichnowicz, dr, w 2005 r. obronił w IBL PAN pracę doktorską „*Miejsce dla kpiarza*”. *Satyra w latach 1948-1955*, napisaną pod kierunkiem prof. Wojciecha Tomasika; publikował m.in. w „Pamiętniku Literackim”, „Tekstach Drugich”, *Słowniku realizmu socjalistycznego*, pod red. Z. Łapińskiego i W. Tomasika (2004). Zajmuje się literaturą współczesną.

Sławomir Buryła, adiunkt w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego; autor książek: *Prawda mitu i literatury. O pisarstwie Tadeusza Borowskiego i Leopolda Buczkowskiego* (2003); *Opisać Zagładę. Holocaust w twórczości Henryka Grynberga* (2006); redaktor krytycznego wydania dwóch tomów prozy Tadeusza Borowskiego (2004); członek Zespołu Badań nad Literaturą Holocaustu przy IBL PAN.

Adam Dziadek, dr hab., adiunkt w Zakładzie Poetyki Historycznej i Sztuki Interpretacji Instytutu Nauk o Literaturze Polskiej UŚ. Autor książek *Rytm i podmiot w liryce Jarosława Iwaszkiewicza i Aleksandra Wata* (1999) oraz *Obrazy i wiersze. Z Zagadnień interferencji sztuk w polskiej poezji współczesnej* (2004). Publikował w „Pamiętniku Literackim”, „Tekstach Drugich” i „Przestrzeniach Teorii”. Tłumacz prac R. Barthes’a, J. Derridy, J.-L. Nancy oraz książki M. Delaperriere, *Polskie awangardy a tradycja europejska* (2004). Twórca i kurator Archiwum Thernersonów w Polsce działającego przy UŚ.

Grzegorz Grochowski, dr, adiunkt w Pracowni Poetyki Teoretycznej IBL PAN w Warszawie. Zajmuje się poetyką i analizą dyskursu. Autor książki *Tekstowe hybrydy. Literackość i jej pogranicza* (2000). Współautor *Słownika pojęć i tekstów kultury* (2002). Przełożył pracę zbiorową *Dyskurs jako struktura i proces* pod red. T. van Dijka (2001). Członek kolegium redakcyjnego „Tekstów Drugich”.

Irena Grudzinska-Gross, profesor na wydziale Modern Languages and Literatures i dyrektorem Instytutu Nauk o Człowieku na Boston University. Wykłada literaturę porównawczą. W lutym 2007, nakładem wydawnictwa Znak, ukaże się jej książka *Czesław Miłosz i Josif Brodski: pole magnetyczne*.

Andrzej Hejmej, dr, pracownik Instytutu Polonistyki UJ; ostatnio wydał: *Muzyczność dzieła literackiego*, Wrocław, 2001; *Muzyka w literaturze. Antologia polskich studiów powojennych* (redakcja), Kraków 2002.

Anna Zeidler-Janiszewska, prof. dr hab., pracuje w Instytucie Teorii Literatury, Teatru i Sztuk Audiowizualnych Uniwersytetu Łódzkiego. Ostatnio wydała *Poszerzanie granic. Sztuka współczesna w perspektywie estetyczno-filozoficznej* (z. R. Kubickim, 1999); *Drogi i ścieżki filozofii kultury* (red. z J. Kmitą, J. Sójką, 2002). Przygotowuje książkę *Od ponowoczesności do drugiej nowoczesności*.

Paulina Kierzek – asystentka w Pracowni Poetyki Historycznej IBL PAN. Autorka książki *Muzyka w „Żywych kamieniach” Wacława Berenta* (2004). Zajmuje się związkami literatury i muzyki, zwłaszcza zaś zagadnieniem poetyki percepcji słuchowej w polskiej prozie modernistycznej.

Zbigniew Kloch, dr hab., pracownik Pracowni Poetyki Teoretycznej i Języka Literackiego IBL PAN. Autor książek: *Tradycje i konwencje. O poezji I wojny światowej* (1985), *Spory o język* (1995). Zajmuje się teorią znaku, kulturą masową, prozą współczesną, analizą dyskursu publicznego.

Bogusława Latawiec, absolwentka polonistyki poznańskiej, poetka, prozaik, krytyk literacki, nauczycielka języka polskiego. W latach 1974–82 kierowała działem poezji i krytyki poetyckiej miesięcznika „Nurt”, w drugiej połowie lat 80. prowadziła w Poznaniu gazetę mówioną „Struktury III”, od listopada 1991 do maja 2003 była redaktorem naczelnym miesięcznika kulturalnego „Arkusze”. Ostatnio wydała zbiór wierszy *Razem tu koncertujemy* (1999), tom miniatur prozą *Gęstwina* (2001), powieść *Kochana Maryniuchna* (2003).

Anna Manecka, absolwentka filologii polskiej, doktorantka UŚ. Pisze pracę dotyczącą inspiracji malarskich w twórczości Czesława Miłosza.

Katarzyna Nadana, absolwentka Wydziału Polonistyki UW i SNS PAN. Krytyk literacki, nauczyciel. Napisła pod kierunkiem prof. Marii Janion doktorat o dziennikach intymnych S. Brzozowskiego, K. L. Konińskiego i H. Elzenberga. Interesuje się filozofią religii i psychoanalizą.

Anna Nasiłowska, doc. dr hab. w IBL PAN. Autorka książek: *Poezja opisowa Stanisława Trembeckiego* (1990), *Kazimierz Wierzyński* (1991), *Miasta* (eseje, 1993), *Trzydziestolecie* (synteza literatury 1914-1944, 1995), *Domino* (proza, 1995), *Literatura współczesna* (podręcznik, 1997), *Persona liryczna* (szkice, 2000), *Księga początku* (proza, 2002), *Czteroletnia filozofka* (proza, 2004) i *Jean-Paul Sartre i Simone de Beauvoir* (biografia, 2006).

Anna Pochłódka, absolwentka polonistyki i studentka etnologii na UJ w ramach MISH; współredaktorka i współautorka tomu *Rocznik Mitoznawczy. Prace Międzywydziałowej Grupy Badań nad Mitem*; zajmuje się kulturą i literaturą popularną.

Marcin Rychlewski, literaturoznawca, historyk i teoretyk muzyki popularnej. Adiunkt w Zakładzie Semiotyki Literatury na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej UAM. Autor książki: *Walka na słowa. Polemiki literackie lat pięćdziesiątych i sześćdziesiątych* (2004). Współautor i współredaktor książek zbiorowych.

Ewa Szczęsna, dr, adiunkt na Wydziale Polonistyki UW. Zajmuje się semiotyką, antropologią kultury współczesnej, zwłaszcza tekstami kultury multimedialnej. Autorka książki *Poetyka reklamy* (2001), współautorka oraz redaktor naukowy *Słownika pojęć i tekstów kultury* (2002).

Katarzyna Tokarska, absolwentka polonistyki UKSW. Ukończyła specjalizację teatrologiczną i filmoznawczą. Pracę magisterską na temat *Motywu „powrotu Odyssa” w twórczości Tadeusza Kantora – na przykładzie wybranych spektakli i dokumentu filmowego* pisała pod kierunkiem prof. Marii Prussak. Publikowała w „Dialogu” i „Teatrze”. Współautorka *Warszawskiego Przewodnika Literackiego*.

Slavoj Žižek, filozof i psychoanalityk słoweński, jest czołową postacią prężnego ośrodka badań lacanowskich w Ljubljanie. Wykłada w Essen, New School of Social Reseach, London Film Academy i wielu innych ośrodkach badawczych na świecie. Światową sławę i miano jednego z najważniejszych pisarzy filozoficznych współczesności zdobył nie tylko jako wybitny znawca psychoanalizy Jacquesa Lacana, lecz również jako niezwykle oryginalna, nowatorska i barwna postać na mapie współczesnej filozofii. Žižek analizuje fundamentalne koncepcje filozoficzne i psychologiczne, charakterystyczne dla naszej nowoczesności, odwołując się do twierdzeń Lacana. Dialektyczna procedura Žižka pozwala mu barwnie i przekonująco odsłaniać, z jednej strony, sens zawiłych formuł Lacana, a zarazem obnażać mechanizmy funkcjonowania indywidualnej i zbiorowej świadomości we współczesnej kulturze. Na szczególną uwagę zasługuje stosowana przez Žižka metoda objaśniania trudnych spraw filozoficznych, polegająca na ilustrowaniu argumentacji za pomocą dowcipu, żartu, anegdoty i odniesień do dzieł najnowszej kinematografii – od *Flinstones*, *Speed*, *Jurassic Park* i *Dzikość serca* po filmy Alfreda Hitchcocka, Woody Allena, Krzysztofa Kieślowskiego, i innych. Jak stwierdził o sobie: „posługuję się tymi przykładami przede wszystkim po to, aby uniknąć pseudo-lacanowskiego żargonu, i aby uzyskać możliwie największą jasność nie tylko ze względu na czytelników, ale i siebie samego; tym idiotą, któremu staram się wyjaśnić sprawy teoretyczne możliwie najprzystępniej, jestem ja sam”.